

[Himmelstrup.]

altsaa en vis Centralisering af Valutahandelen, og det er min Overbevisning, at hvis denne Børskurs sættes i nogenlunde Kontakt med Markedet, vil der ikke komme Vanskeligheder paa dette Omraade. Vi tror altsaa slet ikke paa de katastrofale valutamæssige Virkninger, hvis man fjerner det valutariske Formaal af selve Valutaloven.

Under de Forhandlinger, som har fundet Sted i Sommerens Løb i Afviklingsudvalget, er Synspunkter, som dem, jeg her har gjort gældende, blevet fremhævet, og de har ogsaa fundet Udformning i et positivt Lovforslag, som findes i Beretningen Side 44. Det, som har været Ledemotivet i dette Forslag, er, at man vil begrænse Administrationens Indfyldelse paa selve Valutaordningen, paa den Del, som vi er klar paa vil blive tilbage, vi vil begrænse Administrationens, og det vil jo sige den højtærede Handelsministers Magtbetøjelser og lægge en større Myndighed over i den Del af Valutalovens samlede Administration, som Lovgivningsmagten repræsenterer, det vil sige Rigsdagens Valutaudvalg. Saa tror vi, som sagt, ogsaa, at naar man begrænser Formaalet til det handelspolitiske, som er det oprindelige, som var det, man tilsigtede, da man i 1932 indførte selve Valutaordningen, vil vi kunne opnaa en meget betydelig Begrænsning af selve Valutareguleringens Omraade.

Vi fra vor Side er altsaa paa det rene med, at en definitiv Afvikling af selve Valutacentralordningen derved, at Loven løber ud, vil ikke være mulig i dette Øjeblik af handelspolitiske Hensyn og af Hensyn til de traktatmæssige Forpligtelser, som vi allerede har paataget os, men vi tror altsaa, at det er muligt at begrænse Omfanget og derigennem i Virkeligheden begynde den Afvikling, som vi mener det er ønskeligt at faa paabegyndt, og det tror vi kan opnaas, naar man begrænser selve Formaalene, selve de Opgaver, som søges løst gennem dette System, til dem, hvis Løsning man tilstræbte, dengang vi fik Ordningen af Januar 1932.

Jeg behøver ikke her at komme ind paa Enkeltheder i disse Forslag, som altsaa er stillet i Kommissionen, og som vil komme frem under de kommende Udvalgsforhandlinger. Ærede Medlemmer har haft Lejlighed til at gøre sig bekendt med dem, og det vilde være urimeligt ved denne første Behandling at gaa ind paa Enkeltheder. Men i det kommende Udvalg vil vi altsaa forsøge at skaffe Ørenlyd for den Opfattelse, der har fundet Udtryk i denne Særbetænkning,

som jeg her ganske kort har antydnet Indholdet af.

Christmas Møller: Den Behandling, som her kaldes en Førstebehandling og naturligvis ogsaa er det, nemlig første Behandling af den højtærede Handelsministers Forslag, er jo i Virkeligheden, saaledes som hele Forarbejdet med dette Lovforslag foreligger, en Andenbehandling, en Andenbehandling af den Betænkning, som det saakaldte Valutaafviklingsudvalg har afgivet. Derfor har man ogsaa Lov at sige, at de Bemærkninger, som skal fremsættes her ved denne Førstebehandling, ikke alene bør være nogle almindelige principielle Bemærkninger, saaledes som det i Almindelighed er Tilfældet, men det vil være naturligt og rimeligt — da man kan gaa ud fra, at samtlige Medlemmer af det høje Ting indgaaende har studeret denne Beretning og derigennem nøje ved, hvorledes de enkelte Grupper og enkelte Erhvervs Stilling er, her hvor vi jo i Virkeligheden beskæftiger os med den økonomisk vigtigste Lov, som man gennem hele Krisetiden har haft —, der vil være Grund til ved denne faktiske Andenbehandling af Valutaafviklingsudvalgets Beretning at begynde med denne og ikke med den højtærede Ministers Forslag. Det er ikke for at krænke den højtærede Minister, men jeg tror, han vil være enig med mig i, at dette i og for sig vil være rimeligt. Men inden jeg gør dette, vil det være naturligt for mig at gøre et Par ganske korte historiske Bemærkninger om, hvad Aarsagerne er til, at vort Land og Rigsdagen og Lovgivningsmagten, Administrationen, er i den politisk-økonomiske Stilling, som Lovgivning af denne Art paa dette Omraade er Udtryk for.

Der kan jo ikke være den fjerneste Tvivl om, at det historiske Udgangspunkt for denne Lovgivning er den tyske Forhøjelse af Smørtolden i Januar 1932, idet der da fandt en Henvendelse Sted fra Venstres daværende Formand Hr. Madsen-Mygdal paa Venstres Vegne, men uden Samtale eller Samarbejde til anden Side, for at gøre opmærksom paa, at man i ganske særlig Grad havde sin Opmærksomhed rettet imod dette Forhold, og at der maatte foretages noget aldeles omgaaende. Da Hr. Madsen-Mygdal ikke var af den Anskuelse, at Ministeriets enkelte Medlemmer — det var ikke Handelsministeren, han særlig tænkte paa, det var Udenrigsministeren — var begavede nok til at finde ud af, hvad der skulde gøres, saa fandt Hr. Madsen-Mygdal selv ud af det og kom med sit Forslag om Indførelse af